

HJEMLØS!

- SPIS DIT BRØD I DIT ANSIGTS SVED | VÆRKSTEDET | URPREMIERE 15. SEPTEMBER 2011

Holdet bag HJEMLØS! har været ude for at mødes med hjemløse i deres eget miljø ligesom de har mødt gadepræster og socialarbejdere. Ud fra deres beretninger og historier er karaktererne blevet improviseret og digtet frem.

Skolemateriale

Indhold

Kære underviser	3
Hvorfor HJEMLØS!?	4
Fra virkelighed til teater	5
Devising - en demokratisk arbejdsmetode	7
Scenografi	8
Hvad er en hjemløs?	9
Hvad er et hjem?	13
Praktisk guide til Odense Teater	15

Kære underviser

Dette skolemateriale kan bruges som baggrundsviden til dig og inspiration til undervisningsforløb, du selv kan udvikle.

Med dette materiale har vi forsøgt at give dig forskellige indfaldsvinkler til arbejdet med forestillingen.

Hvad er en hjemløs? Hvor lever de og hvor mange er der i Danmark?

Hvad er egentlig et hjem?

Hvad betyder det for at menneske at have sit eget sted?

Hvad er tankerne bag forestillingen og scenografien til HJEMLØS!?

HJEMLØS! er blevet skabt med metoden devising, hvad går det ud på?

Hvordan kan du arbejde med hjemløshed sammen med dine elever?

Vi håber du og dine elever vil lade jer inspirere af såvel forestilling som materiale.

Dette skolemateriale er skrevet af Odense Teater, Marie Lind og John Bøttiger. De to sidstnævnte er medlemmer af Odense Teaters Skolekontaktudvalg, som består af lærerrepræsentanter for forskellige områder indenfor skoler og gymnasiale uddannelser. Skolekontakten vejleder Odense Teater i spørgsmål angående skoler, uddannelsesinstitutioner og unge i teatret.

God fornøjelse!

Medvirkende

Johanne Dal-Lewkovitch

Mads Nørby

Marie Nørgaard

Jacob Teglgaard

Mikkel Trier Rygård

Claus Riis Østergaard

Betty Glosted

Research og tekst

Holdet

Dramatiker

Kristin Auestad Danielsen

Iscenesættelse

Leiv Arne Kjøllmoen

Michael Mansdotter

Scenografi

Eilev Skinnarmo

Redaktion

Marie Lind

John Bøttiger

Ellen Egemose

Line Hede Simonsen /

presse3@odenseteater.dk / 63 13 92 53

Spilleperiode

15. september - 14. oktober

Skolepris på teatrets egne forestillinger man. - tors. er 80 kr. pr. elev.

Udover en egenbetaling på 15 kr. pr. elev kan du søge Odense Teater om dækning af 50 % af skolens transportudgifter.

Hvorfor HJEMLØS!?

Da direktøren for Odense Teater, Michael Mansdotter, kom til Odense slog det ham hvor synlige de hjemløse var i gadebilledet. Det affødte idéen om at skabe forestillingen HJEMLØS! "Jeg synes, det kunne være spændende, at finde ud af, hvad det er for nogle historier de hjemløse har. Hvad er det de tænker?"

En anden af mædende bag forestillingen, Leiv Arne Kjølmoen, fortæller om sine tanker med forestillingen:

"Vi har allesammen mødt dem. Manden med barnevognen eller posedamen der står og ser mut ud, men hvad ved vi egentlig om, hvordan der ser ud inden i dem? Hvad ved vi om de hjemløse, vi møder hver dag på gaden? Hvordan endte de på gaden? Hvad drømte de om engang? Holdet har været ude for at mødes med hjemløse, gadepræster og socialarbejdere for at få deres historier. Vi ville gerne finde ud af mere om, hvad det vil sige at være hjemløs. Ud fra de oplevelser vi har haft har jeg stillet nogle opgaver til skuespillerne, som de har improviseret ud fra. Der var ikke noget manuskript fra begyndelsen. Vi har lavet forestillingen helt fra bunden. Vi har digtet den undervejs."

Har du lagt mærke til hjemløse i gadebilledet?

Har du tænkt over hvem de egentlig er?

Har du talt med en hjemløs?

Fra virkelighed til teater

Af Ellen Egemose

Med teaterforestillingen HJEMLØS! sætter Odense Teater spot på hjemløse. Vi har fulgt skuespillerne på deres research ind i hjemløses verden.

Mens vi står på perronen og venter på lyntoget til København, går snakken. Én er benovet over at have set en hjemløs stå op og sove med hovedet mellem benene - stadig med et fremstrakt HUS FORBI i hænderne. En anden har set en tv-udsendelse, hvor Bubber følger en gruppe narkomaner. En diskussion begynder. Er det i orden at udstille værgeløse hjemløse i socialrealistiske dokumentarer?

I en lejlighed på Nørrebro møder vi folkene bag Projekt Udenfor, som arbejder for hjemløses vilkår. Danny, som arbejder med mandlige stofmisbrugere på Mændenes Hjem, og psykologen Kalle, som arbejder med psykisk syge hjemløse, er her også. Alle sidder vi samlet om det store bord i lejlighedens mødelokale. På bogreolen står flag fra tyve forskellige nationer - ikke alle hjemløse er danske.

"Vi leder efter en større indsigt i hjemløses vilkår og i, hvad de gør ved mennesket. Det er derfor, vi er her i dag", indleder teaterforestillingens instruktør, Leiv Arne Kjølmoen. Allieret med hver sin ekspert finder de syv skuespillere en krog, hvor de kan få en snak om den type hjemløs, som de skal spille.

På gulvet ud til bagtrappen sidder Claus Riis Østergaard, som i HJEMLØS! skal spille en junkie, og taler med Danny:

"Har de ondt af sig selv, narkomanerne?", spørger Claus. "Nej, det synes jeg faktisk ikke, de har", svarer Danny og fortsætter: "De kan godt være lidt sure på systemet, men det tror jeg mere er en tillagt rolle. De kan godt pege på deres forældre og sådan, men det er ikke typisk."

Claus vil gerne vide, om man som narkoman kan planlægge frem i tiden. "Dem på coke kan ikke. Kun indtil næste fix", svarer Danny. "Jeg kan prøve at skabe en relation, så de ved, hvem jeg er, og så opsøge dem, når de er i fængsel. Så er der mere ro på. Og i fængslet kan du heller ikke være så påvirket, for så bliver du opdaget."

Ved bordet i køkkenet sidder skuespiller Johanne Dal-Lewkovitch sammen med Brian, der leder Projekt Udenfor's Mobile Café. Han fortæller, at de fleste pose mænd altid sover et sted med meget larm. Op ad Langebro eller op ad motorvejen. "Det er på grund af trygheden, der i larmen", siger Brian. "For det første hører de stemmer. Og med larmen ved de altid, hvor de er, når de vågner."

Vi står på Blågårds Plads i hjertet af Nørrebro og venter på, at Svale, som er tidligere hjemløs, skal komme og vise os rundt i sit København. Her er dejligt. Solen skinner, og på cementkanten rundt om pladsen sid-

der folk og daser. Mon dem derovre er hjemløse?

"Det her synes jeg er flot", siger Svale og peger på en mosaik i fortovets fliser. Han har taget os med hen til et hjørne på Blågårdsgade. Med sin krykkestok peger han på en af mosaikkens blomster. Det er en valmue. "Det er min yndlingsblomst. Jeg er stofbruger. Læg mærke til, at jeg ikke siger "stofmisbruger". Jeg er selvmedicineret."

Svale er ikke hjemløs. Ikke længere. Siden 2008 har han boet på plejekollektivet Sundholm. "Der er tidspunkter, hvor det er fantastisk at være hjemløs. Når du vågner under et træ, og der er lyserøde blomster over dit hoved, og andemor går forbi med sine ællinger, så er du jo nærmest lykkelig", fortæller Svale.

"Men lykken varer kun seks sekunder. Så skal du have din funktionsbrandert. Og du opdager også, at du skal tisse. Og hvad værre er. Du skal bummelum. Så du spæner ind til Hovedbanen. Ja, du kan også låne et toilet et sted. Men så ser folk sådan her på dig." Svale laver en grimasse. "Og to minutter efter, at du er gået ind på toilettet, står de udenfor og banker og råber: Hvad laver du?"

Tyve år med stoffer og alkohol har mærket Svales helbred. Men han ville ikke have været oplevelserne som hjemløs foruden. "Som hjemløs kan du leve dit liv, som det kommer", siger Svale.

Svales ord får mig til at tænke over, hvad frihed er. På vejen hjem ser jeg hjemløse alle vegne.

Men lykken varer kun seks sekunder. Så skal du have din funktionsbrandert. Og du opdager også, at du skal tisse.

Devising

- en demokratisk
arbejdsmetode

Af Marie Lind

Forestillingen Hjemløs er produceret gennem devising. Devising er navnet på en arbejdsmetode, som benyttes indenfor visse former for teaterproduktion. Ordet 'devising' stammer fra det engelske ord to devise, som betyder at skabe eller at forme og udvikle. Al teaterproduktion er skabende og ofte også udviklende, men det særlige ved devisingmetoden er at man skaber i fællesskab. Mange teaterforestillinger produceres på traditionel vis, hvor en dramatiker har skrevet manuskriptet inden prøveforløbet går i gang, og instruktøren instruerer skuespillerne, så det, han vil vise med stykket, kommer tydeligt frem. I en devisingproces bliver disse traditionelle funktioner flydende. Alle har indflydelse både på proces og produkt, og beslutninger bliver ofte taget i fællesskab. Derfor bliver devisingmetoden ofte kaldt en demokratisk arbejdsmetode.

Der er ofte ikke noget manuskript, når prøveforløbet går i gang, men blot en ide. Manuskriptet udvikles hen ad vejen af f. eks. instruktør og skuespillere i fællesskab. Historien, som skal fortælles, og de karakterer som skal spilles, udvikles gennem improvisationer og diskussioner. Men selve teaterforestillingen, når den skal spilles for et publikum, er ikke improviseret. I løbet af den skabende devisingproces udvikles et færdigt manuskript, så forestillingen får en fast form og et fast forløb, som kan gentages aften efter aften.

Der er ikke nogen bestemt måde at devise en forestilling på. Processen kan gå mange forskellige veje og det ligger i metodens natur at metoden også improviseres. Det vil sige, at det der bliver improviseret frem den ene dag kan påvirke processen i en retning man ikke kunne have planlagt på forhånd den næste dag.

Udgangspunktet i en devisingproces kan også være meget forskelligt. Det kan f. eks. være en sang, et tema, en oplevelse, et billede eller en undren over noget specifikt. Og måden, hvorpå man driver processen frem, kan også være forskellig og ændre sig hen ad vejen. Skuespillere kan improvisere små scener frem, man kan lave research på et emne, man kan opsøge nogle mennesker, der ved noget om det, man arbejder med, man kan skrive digte eller diskutere, man kan alt muligt - så længe man udvikler i fællesskab. To forskellige teaterkompagnier kan altså have det samme udgangspunkt, men ende vidt forskellige steder, fordi processen afhænger af de involveredes personligheder, ideer, måder at arbejde sammen og udvikle på og i sidste ende, hvilke valg man foretager i forbindelse med det endelige produkt.

Kilder:

Dymphna Callery: Through the body

Devising, OIM (<http://www.oim.dk/outofctrl/pdf/Devising.pdf>)

HJEMLØS! og devising

HJEMLØS! er blevet til ud fra et ønske om at finde nogle af de historier der gemmer sig blandt hjemløse. Hele holdet har været på research blandt hjemløse, gadepræster og socialarbejdere.

Derefter har skuespillere og instruktør arbejdet med improvisationer ud fra deres oplevelser. Dramatikeren har løbende skrevet på stykket gennem hele processen.

Scenografi

Af Marie Lind

Når man er hjemløs, opholder man sig for det meste på må og få udendørs. Man har ikke nogen bygning at gå ind i og kalde sit hjem, og man har oftest heller ikke noget arbejde. Denne udendørs tilværelse har været omdrejningspunktet for de scenografiske tanker i HJEMLØS!

Ønsket fra scenografens og de andre medvirkende side er at få publikum til at føle sig udendørs, selvom de sidder indenfor. Spillerummet er derfor udvidet, så der ikke blot spilles på traditionel vis på scenen i scenerummet. I scenens bagvæg er der åbnet til oprindelige vinduer og udgang, som ellers normalt er dækket til, for at mørklægge scenerummet. Det betyder, at publikum har direkte udsigt til den store grønne bøgehæk ind til Kgs. Have. Imellem hæk og teatrets bygning er der opstillet en scene. På denne scene udspilles også noget af forestillingen, som publikum er vidne til gennem vinduerne. Publikum følger altså med i det udendørs liv, som de hjemløse lever uden for bygningen.

På samme tid er den indvendige scenografi med de åbne vinduer i bagvæggen transformeret til en bygningsfacade, så publikum også her føler, at de er udenfor, som en del af gadebilledet. For at forstærke denne følelse er der sat et spejl i både højre og venstre side af scenen, så den gade, scenografien forestiller, føles uendelig i begge retninger. Publikums fornemmelse for det rum, de rent faktisk sidder i, opløses.

Publikum bliver gennem scenografien sat i de hjemløses sted rent fysisk, og får dermed oplevelsen af det udendørs liv, de hjemløse lever. Scenografien har, som det eneste element i forestillingen, ligget fast fra begyndelsen, for at have et enkelt og konkret holdepunkt som udgangspunkt for devisingprocessens ellers improviserede forløb.

Hvad er en hjemløs?

Af John Bøttiger

De fleste forbinder ordet hjemløs med mennesker, der sover på gaden, i kældre, på trappeopgange og lignende steder. De mennesker, man møder i bybilledet i alle større danske byer, også i Odense. Folk, der ofte sidder sammen langs bestemte husfacader fortrinsvis i gågademiljøet og i mange af årets måneder

prøver at holde varmen med diverse tæpper svøbt omkring sig. Man drikker en øl, taler sammen, og en del sidder tæt op ad deres trofaste ven, hunden. Det er tydeligt, at der er stærke bånd mellem hjemløse og deres dyr – måske tilværelsens eneste holdepunkt.

Andre har taget opstilling i gågaden for at sælge de hjemløses månedsblad "Hus forbi".

Men i kortlægning og arbejde med statistik om hjemløshed er der behov for en bredere og mere specifik definition.

SFI (Det Nationale Forskningscenter for Velfærd) opererer med nedenstående kategorisering:

Hjemløshedssituationer anvendt i den danske kortlægning i 2009.

Kategori: Hjemløshedssituation

1. Overnatter på gaden i trappeopgang, i et skur eller lignende
2. Overnatter på natvarmestue/værested med nødovernatning
3. Overnatter på akut/midlertidigt botilbud, som herberger og forsorgshjem
4. Opholder sig på hotel, vandrerhjem eller lignende pga. hjemløshed
5. Bor midlertidigt og uden kontrakt hos venner/bekendte eller familie
6. Bor i midlertidig udslningsbolig eller lignende uden permanent kontrakt
7. Afsoner under kriminalforsorgen, skal løslades inden for 1 måned og mangler en boligløsning
8. Opholder sig på hospital/behandlingstilbud, skal udskrives inden for 1. måned og mangler boligløsning
9. Andet

Der er således langt flere end dem, der falder ind under kategori 1.

Bemærk at SFI's undersøgelse, hvor alt talmateriale her er fra, er foretaget i uge 6, den statistisk koldeste måned i året - derfor også den periode med færrest hjemløse.

Hjemløse fordelt på køn

78 pct. er mænd (ca. 3900), mens kun 22 pct. er kvinder (ca. 1100). Antallet af hjemløse kvinder er dog steget et par procent fra 2007 til 2009, ligesom andelen af kvindelige "gadesovere" er steget fra 10% til 14%.

I aldersgruppen under 18 år er langt de fleste børn hjemløse med en forælder, typisk moderen, i en familieinstitution eller nødbolig. Kun en enkelt person under 18 overnattede, iflg., SFI's opgørelse, på gaden.

Der er en del spørgsmål, der melder sig, når man ønsker at vide lidt mere om den hjemløses situation. Projekt Udenfor har prøvet at svare på nogle af de hyppigst stillede spørgsmål (2009):

Hvorfor bliver man hjemløs?

Der kan være mange grunde til, at man bliver hjemløs. Mange siger, at det kan ske for os alle, hvis vi er uheldige nok. På sin vis er det rigtigt, men risikoen er bestemt ikke lige stor for alle.

Hvis en person er vokset op under svære sociale og følelsesmæssige kår, er risikoen for at blive hjemløs senere i tilværelsen betydelig større. Mænd har også større risiko end kvinder. Stofmisbrugere og alkoholmisbrugere uden netværk og uddannelse og mennesker med en psykisk

Hjemløse fordelt på alder		
alder	procent	antal
Under 18 år	4	195
18-24 år	13	634
25-29 år	10	488
30-39 år	25	1220
40-49 år	28	1366
50-59 år	15	732
Over 60 år	5	244
I alt	100	4880

lidelse har også en betydelig større risiko for at ende i hjemløshed. Har man mere end et socialt og helbredsmæssigt problem, er risikoen større end, hvis man kun har et.

I Danmark er vi stadig ikke gode nok til at tage os af de nye danskere med misbrugsmæssige og psykiske problemer, og de udgør derfor en stadig større andel af de hjemløse.

Hvor mange hjemløse er der i Danmark?

SFI (Statens Nationale Forskningscenter for velfærd) har i 2007 og 2009 forsøgt at opgøre antallet af hjemløse i Danmark ved en optælling.

Optællingen er lavet på baggrund af indberetninger fra over 1.000 sociale tilbud og lokale myndigheder, som har berøring med hjemløse. Tallene er derfor udtryk for et øjebliksbillede af hjemløsheden i netop uge 6 i 2009, hvor indberetningerne har fundet sted og ikke hvor mange, som har oplevet at være hjemløse i løbet af året. Det tal vurderes ifølge SFI til at være væsentligt højere.

Ifølge indberetningerne var 4.998 mennesker berørt af hjemløshed en udvalgt uge i februar 2009. Det svarer til, at én ud af 1.100 danskere var hjemløse i uge 6 i februar 2009. Det er samme niveau som for 2007, hvor SFI sidst talte hjemløse

Hvorfor bliver der ved med at være hjemløse?

Der har altid været hjemløse og forbløffende nok, er der også mennesker, der i et rigt velfærdssamfund glider så langt væk fra eller bliver stødt så eftertrykkeligt ud af det almindelige samfundsliv, at de er nødt til at leve som hjemløse. Det kunne se ud som om, at især de socialt set svageste eller mest stigmatiserede til enhver tid har en højere risiko for at ende i hjemløsheden.

Efter at det i mange år var ældre alkoholiserede mænd, der var mest

Lav et interview med en eller flere hjemløse. Beskriv vedkommendes liv og baggrund.

Undersøg hvilke tilbud der er til hjemløse i din by?

Foretag optælling af hjemløse forskellige steder i Odense, bl.a. centrum. Behandl tallene statistisk, fx mht. køn, alder, placering. Vis resultatet i forskellige tabeller og diagrammer.

udsat for hjemløshed, har det gennem de sidste 20 år først været sindslidende og derefter stofmisbrugere, der har udgjort en væsentlig del af de hjemløse – såvel i Danmark som i andre europæiske lande samt i USA. I de større byer i Danmark og også i andre lande, er der i dag endvidere flere og flere mennesker med anden etnisk baggrund på herbergerne.

Gennem de sidste 20 år er gennemsnitsalderen på de hjemløse også faldet, og intet tyder på, at hjemløshed bliver udryddet inden for den nære fremtid.

Ghost Walks, Jack the Ripper Walks, Da Vinci Walks etc. Vi kender fænomenet fra mange storbyer verden over. Der er tale om byvandring med et bestemt tema, hvor fokus er rettet mod kun det fænomen. I København har Projekt Udenfor startet en ny form for byvandring, Poverty Walks.

Ideen med Poverty Walks er at undervise og træne motiverede hjemløse til at fungere som engagerede byvandringssguider, der inviterer medborgere og hovedstadsbesøgende på vandring i de hjemløses univers. Med initiativet ønsker projekt UDENFOR at give ordet til byens socialt udsatte.

Undervejs på turen præsenteres de deltagende for guidernes erfaringer med livet på gaden, fattigdomslokaliteter, historiske seværdigheder og oversete københavnske afkroge.

Poverty Walks vil være med til at lancere København som en mangfoldig hovedstad. projekt UDENFOR ønsker at skabe en platform, hvor forskellige borgere kan mødes og få styrket den gensidige respekt, forståelse og indsigt i forskellige livsforhold.

Desuden vil Poverty Walks for de hjemløse være et eksempel på empowerment, hvor de udsatte selv kommer på banen og via hvervet som byvandringssguide tilbyder majoritetssamfundet noget interessant frem for oplevelsen af forkastelse. Engagementet kan være med til at skabe bedre rammer for en ellers udfordrende tilværelse.

Hvem har ansvaret for at skaffe de hjemløse tag over hovedet?

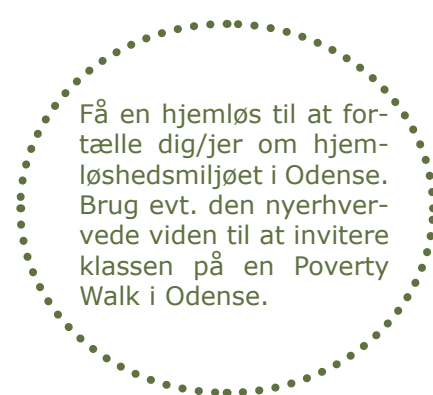
Kommunerne er lovgivningsmæssigt forpligtet til at hjælpe hjemløse med botilbud.

§ 110. Kommunalbestyrelsen skal tilbyde midlertidigt ophold i boformer til personer med særlige sociale problemer, som ikke har eller ikke kan opholde sig i egen bolig, og som har behov for botilbud og for tilbud om aktive- og efterfølgende støtte, omsorg og efterfølgende hjælp.

Stk. 2. Optagelse i boformer efter stk. 1 kan ske ved egen henvendelse eller ved henvisning fra offentlige myndigheder.

Stk. 3. Lederen træffer afgørelse om optagelse.

Med andre ord er det offentlige forpligtet til at give tag over hovedet til personer med særlige sociale problemer, som ikke har eller ikke kan opholde sig i egen bolig.

Få en hjemløs til at fortælle dig/jer om hjemløshedsmiljøet i Odense. Brug evt. den nyerehvervede viden til at invitere klassen på en Poverty Walk i Odense.

Hvad er et hjem?

Af Marie Lind

At være hjemme eller at føle sig hjemme

'Jeg skal hjem nu', 'Vi ses derhjemme' eller 'Hjemme hos mig der...' er alle måder vi bruger ordet hjem på i daglig tale. Her er der ingen tvivl om at når vi bruger ordet hjem, er der tale om den bolig vi til dagligt bor i, den adresse som vi får sendt vores post til. Og der ingen der forestiller sig andet end at det er et hus eller en lejlighed, der tales om. Det er den slags bolig de fleste mennesker bor i og kalder et hjem.

Men der er forskel på en bolig og på et hjem. Et hjem er et sted, hvor man ikke tænker over hvordan man skal finde toilettet, hvis man skal op og tisse om natten. Et hjem er der, hvor man næste morgen knap nok kan huske, om man har været på toilettet i løbet af natten. De handlinger, der skal udføres, for at man skal kunne komme på toilettet i løbet af natten og ikke kunne huske det næste dag, skal altså være så integreret i ens bevidsthed, at man gør dem uden at tænke over det. Man leder ikke efter lyskontakten, man snubler ikke over dørkarmen, og man sætter sig ikke i badekarret, men på toilettet og gør det man nu skulle. Nu er boligen blevet et hjem i fysisk forstand. Man kender altså de fysiske rammer for ens færden og daglige handlinger. Man tænker ikke over det. At tilegne sig den tilstand af hjemme i en bolig tager altså tid. Man skal lære boligen at kende. Ens krop skal altså tilpasse sig de nye rammer.

Man er i en tilstand af at føle sig hjemme, når man ikke længere tænker over, at man ER hjemme. Når støvlerne ikke længere gnaver eller strammer, så tænker man ikke over, at man har dem på. Når man føler sig hjemme, kan man altså slappe af og tænke på andre ting, end hvor man befinder sig og hvordan man skal bevæge sig rundt.

På samme måde kan man føle sig hjemme, når man ved, at man kan være sig selv, at man, når man er ked af det, kan føle sig forstået og blive trøstet, når man er rasende over noget, kan få det ud, og når man bare vil ligge på sofaen og læse Anders And, kan få lov til det. Hjemmefølelsen opstår altså også, når man føler sig accepteret af de andre, man er sammen med. Denne følelse af accept kan opstå mange andre steder, end der, hvor man bor og har adresse. Måske føler man sig allermest hjemme et andet sted end hjemme fx hos sine bedsteforældre, gode venner eller sågar hos en helt fremmed.

Så at have en bolig på en adresse er ikke det samme som at have et hjem, selvom man kalder det dét. Og at være hjemme er ikke altid det samme som at føle sig hjemme.

Følelsen af tryghed

Når man føler sig hjemme er denne følelse også ofte forbundet med følelsen af tryghed. Her kan intet ske en. Man er væk fra alle de utrygge situationer, som kan opstå ude i den store verden. Hjemme kan man glemme det usikre, det ukendte og farerne. Hjemme kan man bestemme, hvem der bliver lukket ind, hvad man vil se i fjernsynet, hvad man vil

Fra Rådet for socialt udsattes hjemmeside

En bolig er et ligeså basalt behov som mad og klæder. En bolig udgør den base, hvorfra den enkelte kan udfolde sit liv. En base, hvor den enkelte kan finde fred og ro i et samfund præget af stress og jag. At være uden bolig kan derfor være dybt problematisk for den enkelte, og kan forværre sociale problemer såvel som muligheder for at bidrage til fællesskabet på bedste vis."

"En lille men talmæssigt ret stabil gruppe borgere lever uden egen bolig. De fleste af disse er, hvad vi betegner hjemløse. Det nationale forskningscenter for velfærd, SFI har i 2007 og 2009 opgjort antallet af hjemløse på et givet tidspunkt (uge 6), og det fremgår, at ca. 5000 personer befinder sig i hjemløshed i tælleugen. Over et helt år er antallet af hjemløse skønsmæssigt ca. 12.000-13.000."

"Årsagerne til hjemløshed er komplekse. Det kan såvel være økonomiske som sammensatte sociale problemer, der fører til hjemløshed."

"Ingen bør leve som hjemløse, men i realiteten er det næppe muligt helt at udrydde hjemløshed. Rådet finder det nødvendigt, at der oprettes flere fleksible botilbud til hjemløse, herunder flere skæve huse."

Fra Rådet for socialt udsattes hjemmeside

spise og mange andre ting. Her kan man være sig selv og være privat. Her hænger man arbejdstøjet tilbage i skabet og sætter skoletasken i entreen - efter man har lavet sine lektier!

Tryghed kan man finde mange andre steder end hjemme og dermed opnå følelsen af hjem udenfor hjemmet. Det kan være på et museum, i en park, en butik, en skov eller i skolen. Men følelsen af hjemme er ikke til at tage fejl af. Her slapper du af og føler dig tryk.

Hjemmet som forlængelse af vores krop

Når noget sker ved vores hjem: der begås indbrud, det brænder, vand-skade m.m. så kan vi mærke det på vores krop. Det er som om vores hjem er blevet en del af vores krop, eller en forlængelse af vores krop. Når der bliver begået indbrud kan vi føle at der er nogen der har været helt inde under huden på os. Når huset er brændt ned til grunden er en del af os forsvundet. Ikke de fysiske mure, men det der var samlet indenfor murene. De materielle ting som har farvet vores hjem, vores rodeskuffe, vores slidte sofa, vores toiletskab, plakater på væggene i det hele taget det vi vælger at putte ind i vores hjem for at gøre det til VORES hjem, er en synlig del af den vi er. Når alt dette forsvinder eller bliver gennemrøvet eller frarøvet os, kan det føles som om en del af os er forsvundet eller krænket. Hjemmet er altså også en forlængelse af vores identitet, vores krop.

Oplevelsen af ens hjem har til syvende og sidst altså mere at gøre med følelser og tilstande, end med selve bygningen, man bor i.

Kilder: Apropos...Hjem, P1, DR

Hvor føler du dig hjemme og hvorfor?

- Skriv et postkort til en, du kender, fra et sted, du føler dig hjemme.

- Tegn motivet på forsiden af postkortet.

Hvordan er dit hjem en forlængelse af dig selv? Hvordan kan man se, at det er dig og din familie, der bor der?

Hvad kan true hjemmefølelsen og den tryghed, man forbinder med at være hjemme? Lav et mindmap over de trusler, I kan komme i tanke om. Stil jer selv spørgsmålet: Er det de samme trusler en hjemløs kan opleve?

Hvordan kan en hjemløs skabe sig et hjem, når de ikke har en bolig? Prøv at skabe et hjem til en hjemløs et sted på jeres skole. Hvor og hvordan ville en hjemløs skabe sig et hjem?

Praktisk guide til Odense Teater

Hvornår skal jeg komme?

Sørg for at komme i god tid. Når klokken ringer, bedes du finde din plads. Forestillingen begynder præcist og dørene bliver lukket, når forestillingen går i gang for ikke at forstyrre publikum og skuespillere. Hvis du kommer for sent, kan du ikke regne med at komme ind.

Hvor skal jeg hænge mit overtøj?

Tasker og overtøj skal hænges i garderoben. Garderoben er på eget ansvar.

Skal man opføre sig på en bestemt måde i teatret?

Teater er en oplevelse, som du har sammen med mange andre mennesker. Undgå højlydt samtale og sluk for din mobil. Mobilen skal slukkes helt, da en tændt mobil kan forstyrre på scenen, de andre tilskuere samt skuespillerne på scenen.

Teater er et samspil mellem scene og publikum. Det foregår live lige foran dine øjne. Det er levende mennesker, der spiller for levende mennesker. Publikum er med til at skabe den rette stemning i rummet, så du må gerne klappe, grine eller græde, det bliver forestillingen kun bedre af.

Fotografering er ikke tilladt i salen.

Må jeg spise og drikke i teatret?

Madpakker kan spises i Sukkerkogeriets forhal eller i Billetkontorets foyer. Fjern selv affald. Madpakker og medbragte drikkevarer må ikke spises i salen eller i teatrets barområde.

Det er muligt at købe frugt, slik og drikkevarer i teatrets bar. Drikkevarer og chipsposer må ikke medbringes i salen. Slik må gerne medbringes (brug knitrefri poser). Når I forlader jeres pladser, skal I fjerne eventuelt affald og slå sædet op, så alle kan komme ud.

Mød en skuespiller inden forestillingen

Få en kort introduktion til stykket og det at gå i teatret ved én af de medvirkende i stykket før forestillingen.

For information og tilmelding kontakt kommunikationsmedarbejder Line Hede Simonsen / tlf. 63 13 92 53 / presse3@odense-teater.dk